

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 05074- 11/2012-ERÚ

V Jihlavě dne 4. září 2012

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti České Energetické Centrum Jih s.r.o., sídlem Václavské nám. 772/2, 110 00 Praha 1 - Nové Město, IČ: 270 66 151 (dále též „účastník řízení“ nebo „kontrolovaná osoba“) proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 21. června 2012 pod č. j.: 05074-6/2011-ERÚ (sp. zn. KO-05074/2011-ERÚ), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č.458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a § 23 odst. 12 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), uložil společnosti České Energetické Centrum Jih s.r.o., pokutu ve výši 80 000 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se dopustila tím, že jako držitel licence na obchod s elektřinou realizovala změnu dodavatele elektřiny do odběrného místa zákaznice paní Zdeňky Grenarové (EAN 859182400204586947), aniž by akceptovala projev vůle zákaznice zůstat ve smluvním vztahu s jejím původním dodavatelem a v období od 1. listopadu 2011 do 18. února 2012 ji svým jednáním donutila stát se zákaznicí Českého Energetického centra Jih s.r.o., čímž se dopustila agresivní obchodní praktiky ve smyslu § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele, jsem podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodla takto:

Rozklad společnosti České Energetické Centrum Jih s.r.o., sídlem Václavské nám. 772/2, 110 00 Praha 1 - Nové Město, IČ: 270 66 151, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 21. června 2012 pod č. j.: 05074-6/2011-ERÚ (sp. zn. KO-05074/2011-ERÚ), zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Odůvodnění:

Dne 14. března 2012 oznámil Energetický regulační úřad (dále též „Úřad“) kontrolované osobě zahájení kontroly podle § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, jejímž předmětem bylo dodržování povinností stanovených ustanoveními § 4 až 6 zákona o ochraně spotřebitele. O výsledku kontroly byl sepsán protokol pod č. j.: 02465-11/2012-ERÚ ze dne 25. dubna 2012. Kontrolou bylo zjištěno, že dne 18. května 2011 sepsala obchodní zástupkyně kontrolované osoby Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu č. J*039724 se zákaznicí Zdeňkou Grenarovou, bytem Křížkovského 900/45, Brno. Paní Grenarová dne 24. května 2011

prostřednictvím advokáta v souladu s § 57 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), od smlouvy odstoupila. Kontrolovaná osoba ve svém systému smlouvu deaktivovala, ale obchodní zástupkyně následně uvedenou smlouvu pozměnila (za číslo smlouvy dopsala D) a zaevidovala do interního systému kontrolované osoby jako platnou a účinnou smlouvu. Tímto se paní Grenarová stala fakticky od 1. listopadu 2011 zákaznicí kontrolované osoby a následně jí kontrolovanou osobou byl dne 22. prosince 2011 zaslán předpis zálohových plateb za dodávku elektřiny a plynu. Kontrolovaná osoba potvrdila ukončení smlouvy až dne 3. února 2012 a to k 18. únoru 2012.

Dne 3. května 2012 zaslala kontrolovaná osoba Úřadu námitky ke kontrolnímu protokolu, v nichž uvedla, že uvedené jednání nelze kvalifikovat jako nekalou obchodní praktiku ve smyslu zákona o ochraně spotřebitele. Kontrolovaná osoba uvedla, že jednání nebylo způsobeno úmyslem zákaznici poškodit a dobu necelých 4 měsíců, kdy zákaznice odebírala elektřinu od kontrolované osoby, nelze hodnotit jako nepřiměřeně dlouhou. Kontrolovaná osoba též dobropisovala stržené zálohy za listopad 2011 a únor 2012. O námitkách kontrolované osoby rozhodl Energetický regulační úřad rozhodnutím pod č. j.: 02465-18/2012-ERÚ ze dne 16. května 2012 tak, že jim nevyhověl a kontrolní zjištění potvrdil. Energetický regulační úřad uvedl, že kontrolovaná osoba nezpochybňuje kontrolní zjištění, pouze uvádí okolnosti, za jakých k předmětnému jednání došlo a není tedy důvod na kontrolních zjištěních cokoliv měnit.

Dne 25. května 2012 Energetický regulační úřad oznámil kontrolované osobě zahájení správního řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Dne 19. června 2012 zaslal účastník řízení Energetickému regulačnímu úřadu vyjádření k podkladům rozhodnutí ve věci, v němž uvedl, že od smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení a paní Grenarovou bylo řádně odstoupeno a smlouva byla ze strany účastníka řízení deaktivována, obchodní zástupkyně účastníka řízení však následně pozměnila označení smlouvy a do systému ji zaevidovala, v důsledku čehož došlo ke změně dodavatele v odběrném místě paní Grenarové. Podle názoru účastníka řízení jeho jednání nepředstavuje agresivní obchodní praktiku, neboť jeho intenzita nedosáhla požadovaného stupně, šlo pouze o chybu v interní komunikaci, v jejímž důsledku byla z nedbalosti smlouva zadána do interního systému, a to bez úmyslu poškodit zákaznici. Jednání účastníka řízení vzhledem k zákaznici nebylo urážlivé ani výhrůžné, účastník řízení nezneužil nepříznivé situace zákaznice. Z uvedených důvodů jednání podle účastníka řízení nenaplnuje znaky agresivní obchodní praktiky.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu pod č. j.: 05074-6/2012-ERÚ ze dne 21. června 2012 byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 80 000 Kč a náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele naplněného porušením zákazu uvedeného v § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele, který naplnila užitím agresivní obchodní praktiky ve smyslu § 5a odst. 1 uvedeného zákona. Zákon o ochraně spotřebitele v § 4 vymezuje nekalé obchodní praktiky, přičemž podle § 4 odst. 3 věta druhá jsou nekalé zejména klamavé a agresivní obchodní praktiky. Agresivní obchodní praktiky zákon definuje v § 5a, přičemž není stanoven stupeň intenzity donucení, od něž začíná praktika být agresivní, nýbrž přihlíží se, zda je praktika agresivní vzhledem ke všem okolnostem, zejména s ohledem na to, zda svým obtěžováním, donucováním či nepatřičným ovlivňováním výrazně zhoršuje možnost svobodného rozhodnutí spotřebitele. V daném případě účastník řízení provedl změnu dodavatele u zákaznice bez jejího vědomí i souhlasu, čímž naplnil znaky skutkové podstaty, bez ohledu na to, jakým úmyslem byl při svém jednání veden. Odpovědnost za správní delikt je

odpovědností objektivní a otázka zavinění tak není rozhodná pro posouzení odpovědnosti. Energetický regulační úřad dále nezjistil žádnou skutečnost, která by umožnila učinit závěr, že účastník řízení ve smyslu § 24b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele za správní delikt neodpovídá. Při stanovení výše ukládané pokuty Úřad zohlednil závažnost správního deliktu, způsob jeho spáchání, jeho následky a dobu trvání, jakož i okolnosti spáchání deliktu. Úřad vyhodnotil porušení zákona na trhu s energiemi za závažné, nicméně jako polehčující okolnost vzal v úvahu, že nebyl prokázán úmysl účastníka řízení zákaznici poškodit. Závažnost deliktu je ovšem umocněna délkou trvání jeho následků, stejně jako tím, že účastník řízení provedl nápravu protiprávního stavu až na základě provedené kontroly. Energetický regulační úřad přihlédl k majetkovým poměrům účastníka řízení, a jelikož v roce 2011 dosáhl účastník řízení tržeb z licencované činnosti ve výši 24 000 000 Kč, nemůže být uložená pokuta ve vztahu k účastníkovi řízení likvidační.

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu podal účastník řízení dne 2. července 2011 rozklad. Dle názoru účastníka řízení Energetický regulační úřad řádně neodůvodnil právní kvalifikaci jednání účastníka řízení jako agresivní obchodní praktiky a naopak ji změnil na nekalou obchodní praktiku. Nesprávný je dle účastníka řízení samotný výrok o vině, v němž je uvedeno, že účastník řízení provedl změnu dodavatele na základě nicotné smlouvy, ačkoliv v daném případě k uzavření smlouvy došlo, přičemž změnou čísla smlouvy v systému došlo k její modifikaci, nikoliv k uzavření nové smlouvy. Dle účastníka řízení byla smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu řádně uzavřena a následně došlo pouze k pochybení při administrativním zpracování smlouvy, z tohoto hlediska je právní kvalifikace jednání a výše uložené pokuty nepřiměřená. Energetický regulační úřad se vůbec nezabýval posouzením znaků nekalé obchodní praktiky vymezených v § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele. Pro kvalifikaci jednání jako agresivní obchodní praktiky podle § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele je třeba, aby praktika výrazně zhoršovala možnost svobodného rozhodování zákazníků, k čemuž v uvedeném případě nedošlo. Aby byla obchodní praktika agresivní, je třeba podle účastníka řízení jednat s určitou intenzitou a úmyslem, resp. záměrem, Energetický regulační úřad se však uvedenými předpoklady odpovědnosti vůbec nezabýval, čímž rozhodnutí zatížil vadami a v důsledku ho učinil nezákonným.

Účastník řízení dále namítá nepřiměřenost uložené sankce, zejména není zřejmé, proč bylo jednání účastníka řízení hodnoceno jako závažné. Účastník řízení dále uvádí, že délka protiprávního stavu představovala toliko krátkodobý delikt a pokud by si zákaznice všimla dříve, jakému subjektu byla z účtu hrazena platba za poskytnuté služby, mohlo dojít k vyřešení stavu dříve. Jelikož zavedení smlouvy do interního systému proběhlo v rozporu s interními předpisy, nemohl účastník řízení tuto skutečnost sám zjistit, dokud na ní nebyl zákaznicí upozorněn. Úřad též nezohlednil, že účastník řízení se jiného obdobného jednání vůči svým zákazníkům nedopustil a nesprávně jako přitěžující okolnost vyhodnotil dobrovolné smírné řešení situace mezi zákaznicí a účastníkem řízení. Účastník dále uvádí, že došlo k úpravě jeho interního systému, takže již k danému jednání v budoucnu nedocházelo. Pokuta je podle názoru účastníka nepřiměřená i vzhledem k jeho majetkovým poměrům. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem účastník řízení navrhuje, aby předsedkyně Energetického regulačního úřadu napadené rozhodnutí zrušila a správní řízení zastavila.

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě rozkladu podaného účastníkem řízení jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise o podaném rozkladu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Účastník řízení v argumentaci předestřené v podaném rozkladu zpochybňuje zejména právní hodnocení předmětného jednání Energetickým regulačním úřadem. Energetický regulační úřad předně nepochybnil, že mezi účastníkem řízení a zákaznicí paní Grenarovou byla dne 18. května 2011 uzavřena platná smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu. Od smlouvy zákaznice dne 25. května 2011 podle § 57 odst. 1 občanského zákoníku platně odstoupila a smlouva byla proto v souladu s § 48 odst. 2 občanského zákoníku zrušena s právními účinky *ex tunc*, v důsledku čehož smlouva nikdy nevyvolávala právní účinky ve sféře zákaznice. Obchodní zástupkyně účastníka řízení však smlouvu zanesla do interního systému účastníka a to tak, že pozměnila označení smlouvy. Podle názoru účastníka řízení vyjádřeného v bodě 8 podaného rozkladu změna označení smlouvy vedla k modifikaci smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu, nikoliv k uzavření nové smlouvy. S uvedeným názorem účastníka řízení se nelze ztotožnit. Z povahy věci je nemyslitelné, aby změna označení smlouvy vyvolala modifikaci (tj. změnu) smlouvy, která v uvedené době právně neexistovala, neboť zákaznice od ní platně odstoupila s účinky *ex tunc*, tj. smlouva byla zrušena od počátku. Mohu se pouze ztotožnit s názorem účastníka řízení, že změnou označení smlouvy a jejím zaevidováním do interního systému účastníka řízení nedošlo k uzavření nové smlouvy, nicméně uvedeným jednáním účastníka řízení byl mezi účastníky původní smlouvy nastolen faktický (nikoliv právní) závazkový vztah spočívající v realizaci dodávek elektřiny a plynu. Uzavírání smluv je založeno na principech smluvní svobody a autonomie vůle, přičemž v uvedeném případě zákaznice nepochybně vyjádřila vůli do právního vztahu s účastníkem řízení nevstoupit. Přestože mezi paní Grenarovou a účastníkem řízení nedošlo ke vzniku nového smluvního vztahu, je nepochybné, že jednostranným jednáním účastníka řízení vznikl mezi účastníky faktický vztah, který vyvolal následky v právní sféře zákaznice – byla provedena změna dodavatele, účastník řízení začal zákaznici realizovat dodávky a plynu a zákaznice byl a tímto donucena hradit cenu za uvedené služby. Obsah uvedeného vztahu, ač nešlo o vztah založený smlouvou, tak byl v podstatě totožný, jako kdyby zákaznice od smlouvy s účastníkem řízení neodstoupila. Nemohlo se však v daném případě jednat o závazkový smluvní vztah, neboť zákaznice neprojevila vůli smlouvu uzavřít, resp. ve smluvním vztahu setrvat. Je tedy správné hodnocení Energetického regulačního úřadu, že účastník řízení neakceptoval svobodný projev vůle paní Grenarové a svým faktickým jednáním ji donutil stát se jeho zákaznicí. Jako nicotný právní úkon neboli *non negotium* (resp. v uvedeném případě nicotná smlouva) se označuje úkon, který pro absenci některé z podstatných náležitostí ve skutečnosti právním úkonem vůbec není. Nicotnost právního úkonu tedy spočívá v jeho neexistenci, vznikne pouze faktický úkon, nikoli však právní, ale pouze takový, který pouze budí dojem, že jde o právní úkon. Mezi podstatné náležitosti smlouvy jako dvoustranného právního úkonu patří vůle a projev vůle. V uvedeném případě z důvodu absence vůle paní Grenarové provést změnu dodavatele a stát se zákaznicí účastníka řízení (neboť původní smlouva byla od počátku zrušena odstoupením zákaznice) neexistoval mezi účastníkem a zákaznicí smluvní vztah, nicméně účastník řízení zaevidoval do svého interního systému smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu a na jejím základě realizoval změnu dodavatele v odběrném místě paní Grenarové a následně i dodávku elektřiny, to vše bez vědomí zákaznice.

Ohledně námitek účastníka řízení, že jeho jednání nenaplnilo znaky skutkové podstaty agresivních obchodních praktik ve smyslu § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele

setrvávám na právní kvalifikaci učiněné Energetickým regulačním úřadem. Vznikne pouze úkon, nikoli však právní, ale pouze takový, který pouze budí dojem, že jde o právní úkon. V tomto ohledu je rozporná argumentace účastníka řízení, když v bodě 10 rozkladu uvádí, že se Energetický regulační úřad nezabýval posouzením naplnění podmínek skutkové podstaty nekalé obchodní praktiky a zároveň uvádí v bodě 7, že Úřad právní kvalifikaci agresivních obchodních praktik v odůvodnění změnil na nekalou obchodní praktiku. Především je nutno vycházet ze skutečnosti, že úprava nekalých obchodních praktik podle § 4 zákona o ochraně spotřebitele představuje generální klauzuli ve vztahu ke klamavým a agresivním obchodním praktikám, jak vyplývá z § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele. Z hlediska odpovědnosti za správní delikt se tak dopustí správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele subjekt, který poruší zákaz nekalých obchodních praktik, přičemž uvedeného jednání se může dopustit jednáním naplňujícím znaky generální klauzule podle § 4 odst. 1 nebo agresivní či klamavé obchodní praktiky, jak vyplývá z ustanovení § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele. Pokud tedy Energetický regulační úřad posoudil jednání účastníka řízení jako zakázanou agresivní obchodní praktiku podle § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, jak uvedl i ve výroku napadeného rozhodnutí, představovalo uvedené jednání nekalou obchodní praktiku podle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele a nebylo se třeba dále zabývat tím, zda jednání účastníka řízení naplňuje znaky nekalé obchodní praktiky ve smyslu § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele.

Energetický regulační úřad přesvědčivým způsobem vyložil, z jakých důvodů, zejména s ohledem na výrazné zhoršení možnosti svobodného rozhodnutí spotřebitele v důsledku jednání účastníka řízení, kvalifikoval jednání účastníka řízení jako agresivní obchodní praktiku. Pro závěr, že jednání účastníka řízení představovalo agresivní obchodní praktiku, svědčí i Příloha č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele, kdy podle písm. f) Přílohy je obchodní praktika vždy považována za agresivní, pokud podnikatel požaduje na spotřebiteli okamžitou nebo odloženou platbu za výrobky nebo služby, které mu dodal, ačkoli si je spotřebitel neobjednal nebo požaduje vrácení či uschování nevyžádaných výrobků, nejedná-li se o náhradní dodávku podle předem uzavřené smlouvy. To se stalo i v uvedeném případě, kdy po dobu realizace dodávek účastník řízení inkasoval od zákaznice platby za odebranou elektřinu, třebaže si zákaznice tyto služby neobjednala. Pokud účastník řízení v bodě 11 rozkladu zdůrazňuje, že obchodní praktika je agresivní, pokud zhoršuje možnost svobodného rozhodnutí spotřebitele výrazně (tj. s určitým stupněm intenzity), je nepochybné, že v daném případě ignoroval svobodné rozhodnutí zákaznice zcela a bez ohledu na její vůli jednal způsobem, jako by mezi nimi existovala platná a účinná smlouva. Tím byla dána i intenzita jednání účastníka ve vztahu k vůli zákazníka, kterou účastník řízení uvádí v bodě 12 rozkladu. Jinak se však s námitkami účastníka uvedenými v bodě 12 rozkladu nemohu ztotožnit, neboť z výkladu § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele neplyne, že by jednání podnikatele muselo být vědomé a záměrné, aby naplnilo znaky agresivní obchodní praktiky, neboť záměr či úmysl nejsou obsaženy jako znak skutkové podstaty uvedeného správního deliktu. V daném případě je nepochybné, že možnost svobodného rozhodnutí spotřebitele byla jednáním účastníka popřena (tj. byl naplněn předpokládaný následek protiprávního jednání) a zároveň jednání účastníka řízení lze ve smyslu § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele hodnotit jako donucování a obtěžování. V tomto ohledu účastník zjevně účelově v bodě 11 rozkladu vztahuje ovlivňování svobodného rozhodnutí zákaznice až k okamžiku jejího upozornění na vzniklý vztah a jeho následnou nápravu ze strany účastníka řízení, což však jistě nebylo smyslem napadeného rozhodnutí, které popření možnosti svobodného rozhodnutí zákaznice postihuje v souvislosti se vznikem odběratelsko-dodavatelského faktického vztahu mezi zákaznicí a účastníkem řízení.

Je třeba zdůraznit, jak učinil již Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí, že odpovědnost právnických osob za správní delikty je svou povahou odpovědností objektivní. Jestliže je odpovědnost za určitý delikt objektivní, pak se jedná o odpovědnost za následek, tj. bez ohledu na zavinění. Znamená to, že otázka zavinění se vůbec nezkoumá. Zkoumá se zejména naplnění obligatorních znaků objektivní stránky v dané věci dotčené skutkové podstaty, kterými jsou jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. Z hlediska posouzení odpovědnosti za správní delikt je tak podstatný protiprávní následek způsobený ve sféře zákaznice, nikoliv posuzování úmyslu či záměru účastníka řízení způsobit zákaznici újmu. V tomto směru tedy není rozhodující, zda jednání naplňující znaky správního deliktu bylo skutečně pouze administrativním nedopatřením. Je nepochybné, že interní systém účastníka řízení v dané době umožňoval postup, kdy byla smlouva, od níž bylo platně odstoupeno, zanesena do systému jako platná a na jejím základě bylo uskutečňováno plnění, tj. šlo o systémovou chybu, za níž účastník řízení nese odpovědnost. I ze skutečnosti, že označení smlouvy muselo být nejprve pozměněno, aby smlouva mohla být do systému zanesena, mohlo být ostatně osobám jednajícím jménem účastníka řízení zřejmé, že smlouvu do systému z nějakého důvodu nelze zanést a na základě toho mohly být včas zjištěny důvody této nemožnosti. Skutečnost, že záměrnost jednání účastníka nebyla prokázána, ostatně vyhodnotil Energetický regulační úřad při stanovení výše sankce jako polehčující okolnost při stanovení výše pokuty.

Ohledně výše pokuty, kterou účastník řízení považuje za nepřiměřenou, se ztotožňují s hodnocením Energetického regulačního úřadu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, proč Úřad považoval správní delikt účastníka řízení za závažný jak vzhledem k charakteru jeho jednání, tak postavení spotřebitelů na trhu s energiemi. Uvádí-li účastník řízení, že protiprávní stav v délce trvání tři a půl měsíce představuje pouze krátkodobý správní delikt, nemohu se s ním ztotožnit. V dané věci není relevantní rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, z níž účastník řízení vyvozuje, že každé protiprávní jednání kratší než jeden rok představuje krátkodobý delikt, neboť délku protiprávního jednání je třeba posuzovat u každého správního deliktu individuálně, nikoliv v daném případě s odkazem na typově odlišné protiprávní jednání v hospodářské soutěži, ale z hlediska trvání následku způsobeného zákaznicí. V tomto směru neobstojí ani argumentace účastníka, že doba trvání byla způsobena jednáním zákaznice, která se neobrátila na účastníka řízení bezodkladně, jelikož zákaznice nevěděla, že jejím dodavatelem je účastník řízení a nelze jí proto přičítat, že tuto skutečnost nezjistila z výpisu z bankovního účtu. Tvrzení, že z interního systému nemohl účastník zjistit tuto skutečnost sám, je irelevantní, neboť ji mohl zjistit buď při zavádění smlouvy do systému, popř. měl mít interní systém nastaven takovým způsobem, aby byla možnost takového jednání vyloučena. I z tohoto důvodu nelze jako polehčující okolnost, jak účastník uvádí v bodě 21 rozkladu, považovat skutečnost, že upravil svůj interní systém, aby v budoucnu již obdobný protizákonný následek nemohl být způsoben. Ačkoliv paní Grenarová projevila jednoznačně vůli ukončit smluvní vztah s účastníkem řízení, došlo v důsledku uskutečněné změny dodavatele k tomu, že jí byla tři a půl měsíce elektřina účastníkem řízení dodávána. Skutečnost, že účastník řízení protiprávní stav napravil až po zahájení kontroly ze strany Úřadu je zřejmá a nelze proto ke smírnému řešení přihlížet jako k polehčující okolnosti. K námitce účastníka řízení, že šlo o ojedinělý exces, dodávám, že v současné době probíhá u Energetického regulačního úřadu několik správních řízení pro podezření ze spáchání různých správních deliktů jak podle zákona o ochraně spotřebitele, tak energetického zákona. Při stanovení výše pokuty Energetický regulační úřad přihlédl k hospodářským výsledkům účastníka řízení a dospěl k závěru, že uložená pokuta není pro účastníka likvidační. Ani účastník řízení ostatně v rozkladu neuvedl skutečnosti, ze kterých by vyplývalo, že pro něj pokuta může likvidační zásah představovat.

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem jako odvolací správní orgán, vzhledem k výše uvedenému, proto dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy, konkrétně se zákonem č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů. Energetický regulační úřad řádně zjistil skutkový stav věci a napadené rozhodnutí rovněž splňuje požadavky kladené § 68 správního řádu na podobu správního rozhodnutí. Podle § 68 odst. 3 byly uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. V odůvodnění rozhodnutí byly rovněž uvedeny informace o tom, jak se Energetický regulační úřad vypořádal s návrhy a námitkami účastníka řízení. Z těchto důvodů rozklad účastníka řízení zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

- Otisk úředního razítka -

Ing. Alena Vitásková, v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

České Energetické Centrum Jih s.r.o. prostřednictvím [REDACTED]

